

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Anima hominis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

scriptum erat: sic enim salus sanitalve Græcè appellatur, unde & hoc signum in veteribus Antichroni-
numis adhuc eernitur, quod signum Mathematici à quinq; angulis Pentagonum vocant.

P Y R A M I S.
R E R U M N A T U R A, V E L M A T E R I A P R I M A.
C A P. XIX.

*Quid Py-
ramis sec-
undum
Metaphy-
sicos.*

*Egyptii
Astrono-
mia inven-
tores Quid
secundum
Astrono-
mos pyra-
mis.*

PER Pyramidem veteres rerum naturam & substan-
tiam illam informem formas recipientem significa-
re voluerunt: quod ut Pyramis à puncto summo fasti-
gio incipiens, paulatim in omnes partes dilatatur: sic
rerum omnium natura ab unico principio & fonte,
qui dividendi non potest, nempe à Deo summo opifice
perfecta, varias deinceps formas suscipit, & in variage-
nera atq; species diffunditur, omniaq; apicilli & pun-
cto conjungit, à quo omnia manant & fluunt. Verum
& alia hujus refratio, nempe Astronomica reddi pot-
est: quoniam Ægyptii summi Astronomi fuere, imo
ipsius Astronomiæ inventores. Tradunt autem Astro-
nomi, esse circulum quendam in Sphæra, vel cœlesti
illa machina, sub quo Sol & reliqua errantia sidera, cur-
sus suos circuitusq; conficiant, & in quo omnium ani-
mantium vita, rerumq; naturalium, ortus atq; interi-
tus sit positus: adeo ut etiam Aristoteles in libris de Ortu atq; Interitu, dicat generationis atq; cor-
ruptionis, omnisq; mutationis vel incrementi causam esse accessum & recessum Solis in circulo obli-
quo: nam circulum illum, de quo agimus, Obliquum vocat Aristoteles: Astronomi verò, propterea
quod ex eo pendeat animantium vita, Zodiacum vocaverunt. Hunc igitur circulum, cui soli inter cœ-
lestes circulos latitudinem tribuunt, in duodecim partes, quas Signa nuncuparunt, patiuntur: ajunt
que, cum illo dividi etiam inferiora omnia, adeo ut quicquid sub uno ex illis signis continetur ad
centrum usq; terræ, id omne in signo esse dicatur; & sic volunt esse velut Pyramidem quandam, cu-
jus basis in cœlo sit: nam fundamentum Astronomicum cœlum est, & apex in centro terræ. Cum
igitur in Pyramidibus illis omnia fiant: sitq; accessus Solis, qui est quasi punctum quoddam ad signa
illa ortus, & recessus ab illis interitus rerum naturalium causa, aptè videtur per Pyramidem natura
rerum omnium parens significari.

A N I M A H O M I N I S. C A P. XX.

SED & animam hominis sub Pyramidis forma adumbrare voluisse videntur iidem Ægyptii, qui ma-
gnifica Regum atq; Heroum sepulchra, sub ingentibus Pyramidibus fecerint: ut cœlestis corpore
soluti & corrupto animum superesse, quæ cum summo opifici visum esset, hoc est circulo illo
triginta sex millium annorum circumæcto, aliud corpus generura & sibi factura esset non secus ac Py-
ramis, ut Geometris notum est, vertice immoto manente, circumæcta basi circulum describit, & re-
to corpore conum: ut circulus annorum illud curriculum significet, conus verò corpus quod curri-
culo illo conficitur. Nam Ægyptiorum fuit illa opinio de rebus in eundem statum triginta sex mil-
lium annorum spatio restituendis, & ab illis se id accepisse, testatur Plato: qui etiam hoc ipsum, id est,
animam nostram Pyramidis formam habere mihi testari videtur in Timæo, cum ait, sic factam fuisse
à Deo animam unam accepisse illum ex universo portionem, quæ proculdubio unita puncto illo
qui in Pyramidis vertice est, significatur: secundam autem primæ partis duplam: tertiam secundæ
& cetera.

sequaliteram, primæ triplam: quartam secundæ duplam: quintam tertiæ triplam, sextam primæ octuplam: postremo septimam, quæ partibus sex & viginti primam excederet: posthac dupla & tripla intervalla replexisse. Quibus numeris profecto nihil aliud significat, nisi expansionem illam linearum quæ à puncto ad basim tractæ angulos efficiunt, & per intervalla ipsas superficies quæ lineis clauduntur: ex quo apparet illum hoc quoque ut alia ab Ægyptiis accepisse.

I G N I S. CAP. XXI.

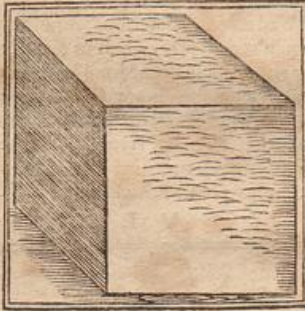
IGNEM quoque Pyramidis formam habere testatur idem Plato: propterea quod cum imolatus sit: circa materiam & fomentum quo pascitur, in acutam flammam, quæ cælum spectat, desinit: nam per basim materia concreta significatur, per reliquum corpus, materia jam ad formam recipiendam parata, & quasi fermentata, per punctum ipsa informis & simplicissima substantia: unde minus mirum est, quod supra diximus, per Pyramidem animam significari, ut quæ igne & naturæ ab eodem Platone esse tradatur, & corpori non secus ac Pyramis basi, vel ignis fomento, adhæreat.

Id quæ dicitur videtur, vel à sapiente Pythagore: nunc nimo ignis vocari, ab ignea virtute.

C U B U S.

T E R R A. CAP. XXII.

CUBUM, hoc est tesseram octo angulorum, & sex laterum, terram significare tradidit Plato ex Timæi Locrensis Pythagorici Philosophi disciplina, quam Pythagoras, ut testatur Justinus historicus, ab Ægyptiis potissimum didicerat. Terram vero per cubum depingebant, ob ejus stabilitatem gravitatemque: quia ut cubus quocumque volvatur, semper jacet, nec facile movetur, sic terra per se immobilis, si aliqua fortuita vi commoveatur, patim rursus jacens quiescit.

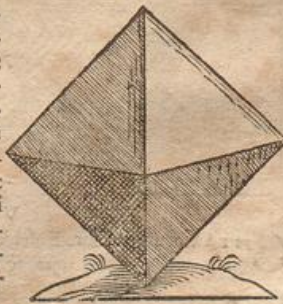

Cur Terra per Cubum.

O C T A E T R U M.

A E R. CAP. XXIII.

AEREM idem Philosophi Octaedri formam tribuere, quæ octo triangulis æqualibus, & æqualium laterum, id est, octo basibus, & sex angulis solidis, viginti quatuor vero planis continetur: quod ut melius intelligatur, explicandum est quid sit angulus solidus, quid item planus. Angelus planus, inquit Euclides, est duarum linearum in plano se mutuo tangentium, & non in directum jacentium mutua inclinatio: solidus vero angulus est, qui pluribus quam duobus angulis planis continetur, qui non eodem sunt plano, & ad unum constituuntur punctum. Ideo autem hanc illi formam tribuerunt, quia in ascensu ignem consequitur, & in terræ cavernas penetrat. Octaedri enim forma ascendit in duos utrinque vertices, & aptissimè Sphæræ includi potest, ut docet Euclides.

Ccccc 2

ISO

Anguli finisio. De Octaedro, Isocædro, Isocædro aliiq; Geometricæ formæ figurisque videndis Ios, Scaliger, & in Sphæra Sacrosoph. Ciceronis, Justinus Schrekenfuschi & Pelatarius in Euclidem. Isocædron quid, & ejus hierogly, hierum